

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Institvtionvm// Ad Vniversvm// Ivs Pontificivm, Sive//
Canonicvm, Libri Qvatvor**

Lancellotti, Giovanni Paolo

Basileae, 1566

xix. De Vnionibus Ecclesiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61756)

dicationis templi celebrandum cum reliquis populis accessit, omnibus idem faciendi formam tribuit.

Reparatio Ecclesie pertinet ad possessionem beneficii, & Episcopus debet de sua tertiam contribuere. h. d.

a cap. 1. et ca. de bis. extr. de eccl. ædifican.
Hæc de ædificandis & conseruandis Ecclesijs, vel altaribus delibasse sufficiat: nam si reparanda sint, vel emendanda, id oneris procul dubio ad eum, qui Ecclesiasticum possidet beneficium, pertinebit. Sed & Episcopus tertiam partem sibi obtingentem impendere debet. Nunc de Ecclesiarum vnionibus, paucis despiciamus.

DE VNIONIBVS

Ecclesiarum,

TITVLVS XIX.

Quid sit unio, & quotuplex. h. d.

Vnio nihil aliud est, quam duarum pluriūve Ecclesiarum facta connexio: dicta ab vniendo, ex eo quod plures Ecclesie in vnum coniungantur. Vnionum autem duæ sunt species: aut enim perpetuæ sunt, aut temporales. Perpetuæ sunt, quæ fiunt, vt sine præfinitione temporis perdurēt. Temporales sunt, quæ ad certum tempus, putà, ad alicuius vitam, instituuntur.

Causæ uniendi sunt, necessitas, & utilitas. h. d.

Velut ergo ex causa vna Ecclesia, vel Episcopatus in plures

diuidi permittitur, sic etiam rebus suadetibus plures Ecclesie in vnam coniungi possunt. Causæ verò vnionum sunt, aut *b* vrgens necessitas, aut euidens utilitas. Necessitas, veluti cum duæ Ecclesie adeo sunt pauperes, vt impossibile sit earum proventus ad victum duorum sacerdotum sufficere: aut, si altera hostium *d* immanitate desolata sit. Utilitas, vt cum locorum oportunitas id exposcit, vel temporis qualitas: puta, quia in loco nunc Christianorum dicatur imminutus numerus: aut, quia ob fructuum tenuitatem non perinde idonei sacerdotes ad beneficium procurandum inueniantur. His igitur casibus, ne quid detrimenti diuini cultus & animarum cura patiatur, debet plura beneficia, vel Ecclesie in vnum coniungi.

Sicut vnire Episcopatus pertinet ad Romanum Pontificem, sic minores Ecclesias ad Episcopum cui subsunt, inferiores uero non possunt vnire. h. d.

Non tamen omnibus passim quascunq; Ecclesias vniendi potestas indistinctè permittitur, sed certis duntaxat seruatis regulis. Et quidē *f*, sicut vnire Episcopatus, atque potestati alienæ subijcere ad summum Pontificem pertinere noscitur, sic ad Episcopum spectat Ecclesiarum suæ diocesis unio atque subiectio. Ab Episcopo itaque inferiores vniendi

b cap. expostuisti. §. si euides. extr. de præben.

c cap. eam te. ext. de æta. & qual. in fin. et cano. unio. 10. q. 3.

d can. postquam hostilis. 15. q. 1.

e can. et temporis. 16. q. 1.

f cap. sicut vnire. extra. de excess. præl.

vniendi potestatem minimè sibi vendicàre poterunt. Ideoque si Prior, vel Abbas monasterium monasterio subiecerit, vel vnierit, Episcopi consensu minimè requisito, quod inconsulto p̄sule fecerit, nō subsistet, nec subiectionem, vel vnionem Metropolitanani consensus, vel confirmatio sustinebit, cūm is in diœcesi sui suffraganei absque ipsius assensu nō debeat aliquid contra constitutiones Canonicas attentare.

Episcopus unire potest Ecclesiam alteri, uel loco religioso donare, etiam non uocato Rectore. uel defensoribus, sed propriæ mensæ non potest. h. d.

Vsq̄ue adè autem Episcopo in propria diœcesi facultas vniendi competit, vt si per eūdem consentiente capitulo, Ecclesia Ecclesię, dignitati, vel præbendę vniatur, aut religioso loco donetur, ex eo quòd Rector ipsius ad hoc vocatus, vel si vacabat, defensor ei super hoc datus nō extitit, nequaquam impugnari valeat. Aliud tamen obtinet, si quam is Ecclesiã mensę suæ, vel capitulo vniendam duxerit: id enim (etsi capituli consensus accesserit, & loci consuetudo suffragetur) irritum penitus erit: cūm vnientium utilitas probabilem non rectè factæ vnionis suspicionem ingerat.

In unione faciendâ requiritur cōsensus non solum capituli, sed etiam eorum qui lædi possent. h. d.

Nec solum capituli vnientis Episcopi in vnione consensus exigitur, sed etiam illorū, qui ex vnione lædi possent. Vnde si aut collegiata, aut patronata, aut alicuius suffraganei Ecclesia sit vnienda, collegij, patroni, & suffraganei assensum interuenire oportebit.

Quis sit vnionis effectus. h. d.

Secura verò vnione Canonica, statim is, cuius ecclesiæ alia per vnionē est applicata, eandem in vnitam nanciscitur potestatem, & Ius, quod in eam olim habebat, cui ab initio præsuit: statimq; vnitę Ecclesiæ eadem priuilegia competūt, quæ principali Ecclesiæ competere comperiuntur.

Per vnionem non præiudicatur iuribus Episcopalis. h. d.

Sed queri poterit, si per Apostolicum Ecclesia in certa diœcesi cōstituta, putà in Perusina, Ecclesię alterius diœcesis, veluti Tiphernatis, vnita fuerit, an Ecclesia per vnionē alteri connexa, per hoc à iurisdictione præsulis Perusini censeatur exempta, & Tiphernati subiecta? Et responsum est, à iurisdictione prioris Episcopi vnitam Ecclesiam non eximi, cūm Rom. Pontifex in huiusmodi vnionibus singulis Episcopis iura sua inuiolata seruari velit.

Vnio dissoluitur temporis lapsu, & causę cessatione, & ab his qui habēt ius vniendi. h. d.

a cap. 2. extr. de religio. dom.

Diffoluetur autem vnio, si téporalis sit, réporis lapsu: quòd si sit perpetua, cessantibus eisdem causis, ex quibus facta fuerit, ab ijs itidem dissolui poterit, quorum consensu & auctoritate olim fuerit instituta: nihil est enim tam rationi consonum, quàm vt is destruendi habeat potestatem, cui construendi facultas conceditur.

Licet uacans ecclesia possit uniri, unio tamen ecclesiarum uacantium dissolui nõ potest. hoc dicit.

Illud inter instituendam, & dissoluendam vnionem interest, quòd licet etiam uacans Ecclesia alteri possit uniri, si tamé Ecclesias per vnionem connexas vacare contigerit, vnio inter vacantium Ecclesiarum dissolui minimè poterit.

DE IMMUNITATE Ecclesiarum, & subiectione,

TITVLVS XX.

Immunitas in hoc titulo largè assumitur, & quid sit immunitas. h. d.

Immunitas, est à muneribus indulta exemptio. Sed hoc loco immunitatem largè accipimus, pro quolibet Ecclesiarum fauore, indulgentia, rigoris remissione, & priuilegio.

Triplex est species immunitatis ecclesiarum, localis, personalis & realis & quòd immunitas localis est, per quam profana in ecclesijs, et

non consecratis, uel oratorijs exerceri prohibetur. h. d.

Est autem Ecclesiarum immunitas triplex: localis, personalis, & realis. Localis immunitas est, quæ sacris ipsis domibus, aut aliquibus sacrarum ædium intuitu conceditur. Cùm enim Ecclesia^a secundum Euangelicam veritatem domus esse debeat orationis, meritò à profanis vsibus esse conuenit alienam.

Processus facti & sententiæ latæ in ecclesijs, uel cœmiterijs, sunt nulli. h. d.

Seculares^b igitur iudices causas, præcipuè ubi de sanguinis agitur effusione, & de pœna corporali tractatur, in Ecclesijs, vel earum cœmiterijs agere sub anathematis interminatione prohibentur. Absurdum est enim ibi iudicium sanguinis exerceri, ubi est tutela constituta refugij. Processus quoque^c, quos ibi legitima contempta prohibitione, & spreta ultione diuina faciendos duxerint, ac specialiter prolata sententiæ, omni firmitatis robore carebunt.

Consilia publica, nundinæ & negotia secularia non debent tractari in ecclesijs. h. d.

Publicæ quoque^d quarumlibet societatum, & vniuersitatum conciones, & consilia, nundinarum, aliorumque secularium tractationes negotiorum, confabulationes, & profana colloquia ab his penitus amoueri debent.

Con-

a cap. cū ecclesia. ext. co. tit.

b cap. cū ecclesia. s. seculares. ext. eod. tit.

c cap. 2. s. fi. co. tit. in 6.

d cap. 2. s. c. sent. co. tit. in 6.